

היי דרומה, לעקבה!

על מידפסת מלוננו בעקבה הצטלם אורי אבנרי על רקע אילת. בעמודים אלה הוא מספר על שהותו בעיר הנמל הירדנית, שכל ישראלי חולם לבקר בה

הגבול הסעודי נמצא 22 קילומטרים מדרום לעקבה. לא העזתי להצטלם ליד נקודת הגבול ממש, מחשש לתגובה בלתי רצויה של השוטרים. הצילום נעשה יותר צפונה.

נועדה להובלת צליינים מדמשק למכה, ופוצצה כמה פעמים עליידי לורנס איש ערב ולוחמיו של פייצל. אחיסכו של המלך חוסיין. אותו פייצל נפגש עם חיים וייצמן, המנהיג הציוני שנבחר ברבות הימים כנשיאה הראשון של מדינת ישראל. גם פייצל עשה ברבות הימים חיל, ואחרי מלוכה קיצרתיימים בדמשק קיבל את כתר עיראק. הפגישה נערכה בעקבה, זמןמה אחרי שפייצל ולורנס כבשו את העיר מידי התורכים. נתחם בנייהם הסכם, שלא יצא לפועל. ייתכן שאחרת היתה כיום אילת חלק מעקבה. לאורך הכביש יש כפרים של בדווים — מיקבצים של בתי חימר ובטון, קטנים ופשוטים. דמוייקופסות, בלי ירק ועצים. ללא רחובות. הם נראים

צורה מוורה משלו. השונה מכל האחרים. כאילו עוצב בידי פסל בעל דמיון פרוץ. ומאחוריהם, ברקע, ריכסי ההרים המשתרעים מצפון לדרום, ומאחוריהם רכסים נוספים. השמש, שנשתה אל הרי הנגב שבמערב, העניקה לכל רכס צבע משלו — עושר עצום של גוונים שחורים, אפורים ואדומים. השמיים היו מכוסים בענני צמר-גפן כגוונים ורודים שונים, שביניהם ניצו בצו השמיים הכחולים. תמונה מרהיבה, אולי יפה מדי. לצד הכביש הזה מתוחה המסילה המפורסמת, הרכבת החג'אזית שנבנתה על-ידי הגרמנים לפני מלחמת העולם הראשונה, בשיא הברית בין גרמניה הקיסרית והממלכה העות'מאנית. היא

הנמל הדרומי, מרחק של 113 קילור מטרים. נסענו באוטוסטראדה המצויינת, המובילה מעמאן, דרך מען, לעקבה. אין זה כביש הערבה הירדני, המקביל לכביש הישראלי, ושאינו כו כמעט תחבורה. האוטוסטראדה בת ארבעת המסלולים עוברת ברמה, בין ההרים. ואילו הרים מתוך הרמה השטוחה מזדקרים מאות סלעים, כל אחד בעל

עת החמה מעל להרים האדומים של עיר-המערות.

כדורגל במידבר

ל א מצאתי מונות. מכר חרש, מרריד ברווי בפטרה, סירר לי תחבורה חילופית: טנדר של קרוב מישפחה, שהתנדב להביא אותנו אל

מתי בשבת בבוקר, והסתכלתי מבעד לחלון.

לרגלי השתרעו המים הכחולים של המיפרץ. ומעבר למים, מראה שלא ייאמן: אילת.

אילת הישראלית. הנמל, בתי-המרי לון, הרחוב הראשי העולה מן הים מערבה — כפי שהם נראים מחלון של בית-מלון בעקבה. נסענו לעקבה מפטרה, לפני שקיי

הבנק הערבי משמאל: רחוב החנויות העיקרי, בכניסה אליו: שער-ניצחון אופייני שהוקם על-ידי הבנק הערבי המורכב משני דגלים וברכה למלך.

מרכז העיר הכיכר השקטה והנקיה אופיינית לעיר הדרומית, שבה הכל מצויינים לחוקי-התנועה בקפדנות. מימין: סניף